

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase, soudkyně Jitky Zavřelové a soudce Jana Kratochvíla v právní věci žalobkyně: **V. T. U.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2024, čj. MV-82829-15/SO-2024, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2025, čj. 16 A 50/2024-32,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 2. 3. 2024, čj. OAM-2161-41/ZR-2021, zrušilo povolení žalobkyně k trvalému pobytu a stanovilo jí lhůtu k vycestování z území. Žalobkyně napadla označené rozhodnutí žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 15. 5. 2024, čj. 21 A 10/2024-28, zamítl. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 31. 7. 2024, čj. 8 Azs 146/2024-44, rozsudek městského soudu zrušil a věc postoupil Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců k vyřízení odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra.

[2] Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítlá odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 3. 2024, čj. OAM-2161-41/ZR-2021. Žalobkyně brojila proti označenému rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem ze dne 20. 1. 2025, čj. 16 A 50/2024-32, zamítl.

[3] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) následně napadla rozsudek městského soudu kasační stížností ze dne 25. 2. 2025.

[4] Vzhledem k blanketní podobě kasační stížnosti vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku usnesením ze dne 26. 2. 2025, čj. 22 Azs 26/2025-11, podle § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnila důvody, pro které napadá rozsudek městského soudu, a aby uvedla závěrečný návrh (petit).

[5] Stěžovatelka (prostřednictvím svého právního zástupce) kasační stížnost doplnila podáním doručeným soudu dne 24. 3. 2025, tedy ve lhůtě stanovené Nejvyšším správním soudem ve shora označeném usnesení. Doplnění kasační stížnosti však míří proti rozsudku městského soudu ze dne 15. 5. 2024, čj. 21 A 10/2024-28, tj. proti jinému rozsudku, než proti kterému stěžovatelka podala blanketní kasační stížnost. V doplnění stěžovatelka opakuje argumentaci, kterou uplatnila v řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 8 Azs 146/2024, a dále navrhuje zrušení rozsudku městského soudu ze dne 15. 5. 2024, čj. 21 A 10/2024-28 (který již byl kasačním soudem zrušen – viz výše). V podání není uvedena žádná argumentace, která by reagovala na rozsudek městského soudu ze dne 20. 1. 2025, čj. 16 A 50/2024-32, resp. na předcházející rozhodnutí žalované ze dne 10. 10. 2024, čj. MV-82829-15/SO-2024. Soud pro úplnost dodává, že žádné jiné podání, kromě výše uvedeného, od stěžovatelky neobdržel.

[6] S ohledem na uvedené konstatuje soud, že stěžovatelka neodstranila vady kasační stížnosti, k jejichž odstranění byla vyzvána. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě neuvedla, z jakého důvodu rozsudek městského soudu ze dne 20. 1. 2025, čj. 16 A 50/2024-32, napadá. Její podání směřuje vůči jinému rozhodnutí městského soudu, než které bylo napadeno kasační stížností, čemuž odpovídá i navrhovaný petit. Soud dodává, že stěžovatelka byla v usnesení ze dne 26. 2. 2025 poučena i o následcích nevyhovění výzvě (odmítnutí kasační stížnosti), přičemž v řízení byla zastupována osobou práva znalou (advokátem).

[7] Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[8] O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[9] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek (viz § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích; srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Soud proto stěžovatelce vrací soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost ve lhůtě stanovené dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. května 2025

pokračování

Tomáš Foltas  
předseda senátu